

Mazlum müslümanların iflah olacağı yok

Son dönemde Türkiye müslümanlarının bir kısmı veya belki de çoğu kısmı kendilerini zulme uğramış sayarak ahlânıp vahlanıyor. Sızlanmalar suretiyle başat kültürün değirmenine su taşımakla meşgul olduklarını farkettiler yok. Her gözü açık insanın gözlemleyebileceği gibi ülkemizde İslâm'ın çağımızın başat kültürü ile olan ilişkisindeki eleştirel vurgudan her gün biraz daha uzaklaşıyor. Egemenlik altına alınmış olmayı sızlanma konusu yapanlar ancak egemenlerin kendi üzerlerinde egemenlik kurmalarına imkân

**İSMET
ÖZEL**

veren ilkeler yardımıyla uğradıkları zulümden kurtulabileceklerine akıl erdirebiliyorlar. Elbet bu eğilim yeni baş göstermedi. Hepsinin bir eweliyatı var. Ülkemizde hem müslümanlar ve hem de onların bağlandıkları İslâmî anlayış başından beri başat kültür içinde kendine bir mekân aradı. Konformizm özlemiyle yola çıkıldı ve ulaşılan şey konformizmden mahrum kalmanın acısı oldu.

Zulme rıza göstermeyen her müslümanın hatırlaması ve asla aklından çıkarmaması gereken şudur: Modern kültürün oluşumundaki İbrani-Hıristiyan katkı, Hint ve

Çin kültürlerinde yankılanan dinlerin burjuva/kapitalist medeniyete alternatif sunamayacak derecede farklı bir zeminde hükümlan olmaları sebebiyle bu dinlerin her birinin kapitalizm karşısındaki eleştirel boyutunu işlevsiz kılmıştır. Yeryüzünde takipçisi bulunan dinler arasında sadece "İslâm" kapitalizmin gerekleriyle uzlaşma sağlamaksızın ve daha önemlisi bu uzlaşmayı sağlamadığı için sosyal varlık alanında hesaba katılır gücünü gösterebilmiştir. Kolonyalizm çağından bu güne kadar kapitalizm karşısında din olarak sadece İslâm vardı. Diğer dinlere mensup olanlar kapitalizme karşı tepkilerini dinlerine mahsus anlayış ve değerler aracılığıyla değil, modern kültürün sinesinde yeşermiş ideolojik kalıplarla ifade edebiliyorlardı.

İşte bu yüzden ki kapitalizm bünyesinden çıkardığı muavazalarını birer birer temizledikten sonra sadece İslâm başat kültürle uzlaşmazlığı bulunan bir güç olarak göze çarptı. İslâm'ın eleştirel gücünü etkisiz kılmak için yapılan ilk deneme müslüman eşittir terörist denklemini kurmak oldu. Böylece başat kültür İslâm'ı hayat sahası içinde yer verilemez bir unsur vasfıyla etiketledi. Başat kültürün yaptığı denemeden başarısız çıktığı söylenemez. Egemenler bu başarıdan tatmin olmadılar. Belki müslümanlar terörist olmaları sebebiyle başat kültüre etkide bulunma gücü gösteremeyeceklerdi ve fakat "İslâm" başat kültürün "antipodu" olarak mahsur bırakıldığı alanda egemenlerin zarara uğrattığı diğer unsurlar tarafından kendisine müracaat edilebilecek bir ümit olarak hep kalacaktı.

Başat kültürün başat kadroları İslâm'ın kökünü terörist etiketiyle kazımak işlerine gelmeyince ellerinden geleni ardlarına bırakmama ısrarını gösterdiler. Şimdi yapılacak iş İslâm'ı başat kültürün bir birimi haline getirmektir. Bunu gerçekleştirmenin yolu nereden geçiyordu? Şuradan: Müslümanlara İslâm içinde olmakla elde ettikleri değerler yerine başat kültür içinde bulunmakla elde ettikleri değerler vasıtasıyla huzura kavuşma fırsatı verilir. Eğer müslümanlar bu fırsatları fırsat bilir hale gelmişlerse oltanın ucundaki solucanı yutmuş olurlar.

Böylece oltanın bağlandığı misina herbirini başat kültürün sularında ömür boyu gezindirir. Artık müslümanlardan hususen İslâm'a ait bulunan eleştiriler sadır olmaz. Onların yapacağı eleştiriler sadece başat kültüre mahsus yeni fırsatların bundan böyle kendilerine sağlanıp sağlanamadığı noktasında odaklanır. Başat kültürün bazı mümessillerinden şamar yiyenler sızlanarak kendilerini tokatlayanın gerçek mümessil olmadığını, gerçek mümessilin ortaya çıkıp asıl tokatı sallaması gerektiğini haykırırlar. Başat kültürü eleştirmekten imtina edince yutulan olta ucundaki solucan konformist müslümanların barsaklarında daha bir çok solucan üretecektir. Yani artık onlar başat kültürün avı olmakla kalmayacaklar egemenlerin sallayacakları yeni oltalara yeni yemler temin eden unsurlar haline geleceklerdir.